

מה שבו אהליו יעקב משכנתו ישראל כנזכרים נטיו
 כגנה עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מיני ית
 מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגל מלכו ותנשא
 מלכתו אל מוציאו ממצרים כהועפת ראם לו יאכל
 גוים צריו ועצמותיהם יצרם וזציו ימוחץ כרע שנו נארי
 וכלביא מי יקימנו מברכך ברוך וארריך ארוך ויחר אפ
 בנה אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בנה אל בלעם
 לכה איני קראתיך והנה ברנת ברוך זה שלש פעמים
 ועתה ברוך לך אל מקומך אמרתי כמד אנבדך והנה
 מצעך יהוה מנבדך ויאמר בלעם אל בנה אל לא גם אל
 מלאכך אשר שכחת אלי דברתי לאמר אם יתן לי
 בנה מלא ביתו כסף וזהב לא אונל לעבור אתפי יהוה
 לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר
 ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם
 הזה לעמוך באחרית הימים וישא משלכו ויאמר גאם
 בלעם בנו בער וגאם הגבר שהם העין גאם שמע אמרי
 אל וידע דעת עליון מוחזת שדו יחזה נפל וכלו עינים
 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב
 וקם שנט מישראל ומוחץ פאתי מואב וקרקר כל בני
 שת והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל
 עשה חיל וירד מיעקב והאביד שריד מעיר וירא את
 עמלק וישא משלכו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו
 עדי אבד וירא את הקניזי וישא משלכו ויאמר איתן מושבך
 ושים בסלע קנך כי אם יהיה לבער קיץ עד מה אשור
 תשבך וישא משלכו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל וצנים
 מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד ויקם בלעם
 וילך וישב כמקמו וגם בלך הכך לדרכו
 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בזות מואב
 ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן
 ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אפ יהוה בישראל

ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע
 אותם ליהוה וגזר השמש וישב חרון אף יהוה מִיִּשְׂרָאֵל
 ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו
 הנצמדים לבעל פעור והנה איש מבני ישראל בא
 ויקרב אל אחיו את המדנית לעיני משה ולעיני כל
 עדת בני ישראל והמה בנים פתח אתל מועד וירא
 פניהם בן אלעזר בן אהרן הכהן ולקם מתוך העדה
 ויקח רמח בידו ויבא אחר איש ישראל אל הכנה
 וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל
 קנהו ותעצר המגפה מעל בני ישראל ויהיו הנמתים
 במגפה ארבעה ועשרים אלף

וידבר יהוה אל משה לאמר פניהם בן אלעזר בן
 אהרן הכהן השיב את חמתו מעל בני ישראל וקנאו
 את קנאתי בהוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי
 לכן אמר ה' נתן לו את בריתי שלום והיתה לו
 ולרעו אחריו ברית כהנת עוכם תחת אשר קנאו
 לאלהיו ויכפר על בני ישראל ושם איש ישראל
 המכה אשר הכה את המדנית זמרי בן סלוא נשיא בית
 אב לשמעני ושם האשה המכה המדנית כזבי בת שור
 ראש אמות בית אב במדין הוא

וידבר יהוה אל משה לאמר צרור את המדעים והכיתם
 אותם כי צררים הם לכם בנבליהם אשר נכלו לכם על דבר
 פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אזהרתם המכה ביום
 המגפה על דבר פעור ויהי אחרי המגפה

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר
 שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבין עשרים שנה
 ומעלה לבית אבתם כל יצא אבא בישראל וידברו
 משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן
 ירחו לאמר מבין עשרים שנה ומעלה כאשר צוה
 יהוה את משה ובני ישראל הישאים מארץ מצרים